

сж глаголи, защото е показва че челоуѣкъ сжществува, *върти* показва дѣйствието на земя-тж, и *стои* сжстояніето на слнцето.

91 — Познаваме че една рѣчь е глаголь когато можемъ да ѣ предпоставимъ частица-тж *не*, като: *пишж*, *говорж* сж глаголи, защото можемъ да кажемъ: *не пиши, не говори*.

92 — Глаголи-тѣ въ говоримія-тѣ днесъ Българскій языкъ сж: *сжществителни* или *спомогателни*, *първоначални* или *прости*, *предложни* или *сложни*.

93 — Отъ сжществителци-тѣ нѣмами освѣнь единъ само глаголь, който е *съмь*.

94 — Сички-тѣ други точно не сж нищо друго освѣнь глагола-тѣ *съмь* сжединенъ съ едно сжществително или съ едно причастіе (вишь § 155), като: *учж* = *азъ съмь учитель* или *учающій*, *преписвамъ* = *азъ съмь преписатель* или *преписающій*.

За глаголическо-то измѣненіе.

95 — Глагола-тѣ е подложенъ въ нѣкои окончателни измѣненія, които служжтъ да ни покажжтъ *лицето*, *числото*, *времето* и *наклоненіето*,

96 — За *лицето*. Глагола-тѣ, за да ни покажи първо-то, второ-то или третьо-то лице, зема различно окончаніе въ времена-та си, като: *четж*, *четешъ*, *чете*.

97 — За *числото*. Число-то е окончаніето което ни показва единство или множество: *четж*, *четемъ*; *пишжхъ* *пишехми*.

98 — За *времето*. Времето е да ни назначи различно-то растоянне въ което ся нахожда сж-